

VÖRÖS LOBOGÓ

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3198. szám

4 oldal, 20 bani

1955. június 5. vasárnap

A szovjet—jugoszláv együttműködés további erősítéséért, a tartós világbékéért!

— A PRAVDA vezércikke —

A Pravda mai száma közli a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság kormányainak közös nyilatkozatát a május 27. és június 2. között lefolyt legmagasabb siku szovjet—jugoszláv tárgyalások eredményeiről. A közös nyilatkozatot N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke és J. Broz-Tito, a Jugoszláv FNK elnöke írta alá. A tárgyalások sikeres befejezését jelző közös nyilatkozat nagyjelentőségű nemzetközi okmány.

Örökre a múlté az az időszak, amikor a Szovjetunió és Jugoszlávia jó viszonyát felhők árnyékolták be. A két fél kijelentette, készen áll határozottan kisöpörni annak az időszaknak minden lerakódását és elhárítani minden akadályt az államok közötti kapcsolatok teljes normalizálásának és a két ország népei közötti baráti viszony fejlesztésének útjából. A szovjet közvélemény helyeselte és támogatta azt a küldetést, amellyel a Szovjetunió kormánykudlottsága Jugoszláviába utazott s kifejezte azt a biztos reményt, hogy a belgrádi tárgyalások a Szovjetunió és a Jugoszláv FNK közötti politikai, gazdasági és kulturális együttműködés fejlesztéséhez és megerősítéséhez vezetnek s hogy ez előmozdítja az egész világ békéjének megszilárdítását. Az a szíves, baráti fogadtatás, amelyben a jugoszláv nép a szovjet kormánykudlottságát részesítette, ékesen bizonyítja, hogy ugyanaz a reményesség tölti el Jugoszlávia dolgozóit is. A tények azt mutatják, hogy minden alap megvolt a Szovjetunió és Jugoszlávia népeinek reményességére.

A szovjet—jugoszláv viszony legidősebb kérdéseinek baráti légkörben, legmagasabb siku tárgyalásokon való megvitatása lehetővé tette olyan rendkívül fontos elvek megfogalmazását, amelyek vezérirányként szolgálnak mindkét kormány számára a nemzetközi kapcsolatok terén, lehetővé tette a legidősebb kérdések megoldásának módjait illető közös nézetek leszövezését és olyan elvek kidolgozását, amelyek alapján tovább lehet erősíteni a szovjet—jugoszláv barátságot és együttműködést. A tárgyalások folyamán — hangsúlyozza a közös nyilatkozat — világosan megmutatkozott a két ország kormányának és népeinek törekvése a Szovjetunió és a Jugoszláv FNK sokoldalú együttműködésének szakadatlan fejlesztésére, ami teljességgel megfelel a két ország érdekeinek, akárcsak a béke és a szocializmus érdekeinek is és amihez jelenleg megvannak az objektív feltételek.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság kormányainak közös nyilatkozatában kinyilvánított elvek — mint a Szovjetunió és Jugoszlávia közös nézetei — lényegében a következők: a béke oszthatatlansága az egyedüli elv, amelyen a kollektív biztonság alapulhat; az államok szuverenitásának, függetlenségének, területi épségének és jogegyenlőségének tiszteletben tartása egymásközi kapcsolataikban és a más államokkal való kapcsolataikban; a népek békés együttműködésének elismerése és fejlesztése, tekintet nélkül az ideológiai különbségekre és a társadalmi rendszerek különbözőségeire; a kölcsönös tisztelet és tartózkodás a belügyekben való beavatkozásról; kétoldali és nemzetközi gazdasági együttműködés fejlesztése és minden olyan tényező kiküszöbölése, amely nehezíti ezt az együttműködést; segélynyújtás az ENSZ illetékes szervei útján, valamint az ENSZ elveinek megfelelő más formában, mind a gazdasági szempontból elmaradt területeknek, ezen területek népei és a világgazdaság fejlesztése érdekében; a propaganda minden olyan formájának, valamint a megfélemlítésnek s minden más olyan akciónak a megszüntetése, amelyek bizalmatlanságot kelthetnek a nemzetközi együttműködést; ellátása minden agresszióknak és minden olyan kísérletnek, amely más orszá-

gok feletti politikai és gazdasági uralomra tör; annak a ténynek az elismerése, hogy a katonai tömbök politikája súlyosbítja a nemzetközi feszültséget, aláaknázza a népek közötti bizalmat és növeli a háborús veszélyt.

Nem férhet kétség ahhoz, hogy az összes békeszerető népek rokonszenvvel fogadják és támogatják ezeket az elveket.

A Szovjetunió és Jugoszlávia kormányai közös nyilatkozatukban hangsúlyozzák, hogy újabb erőfeszítéseket kell tenni az ENSZ tekintélyének megerősítésére, s rámutatnak arra, hogy az ENSZ szerepének és tekintélyének megerősítése nyomatékos igazolást nyerne, ha a Kínai Népköztársaság megkapná törvényes helyét az ENSZ-ben. A két kormány kinyilvánította, hogy az összes népeknek újabb erőfeszítéseket kell tenniük, hogy pozitív eredmények és meggyezések jöjjenek létre azokon a tárgyalásokon, amelyek olyan alapvető kérdésekre vonatkoznak, mint a fegyverzet csökkentése és korlátozása, valamint az atomfegyver eltiltása, hogy az atomenergia kizárólag békés célokra lehessen felhasználni, az általános kollektív biztonság megerősítése, beleértve ebbe egy szerződésen alapuló európai kollektív biztonsági rendszert is.

A nyilatkozat hangsúlyozza, hogy ezeknek az erőfeszítéseknek az eredményeként olyan légkör alakulna ki, amely egyszerűen lehetővé tenné egyes elsőrendű fontosságú, égető nemzetközi kérdések békés úton való megoldását, mint például a német kérdést, amelyet meg lehet oldani közös meggyezéssel, demokratikus alapon és a német nép kívánságainak és érdekeinek, valamint az általános biztonság érdekeinek megfelelően. Ez a légkör előmozdítaná a Kínai Népköztársaság Tajvánt illető törvényes jogainak kielégítését is.

Ezzel kapcsolatban a két kormány közös nyilatkozatában üdvözlő a bandungi értekezlet eredményeit, mint amely fontos hozzájárulást a nemzetközi együttműködés eszméjéhez és segítség az ázsiai és afrikai népek erőfeszítéséhez, hogy megszilárdítsák politikai és gazdasági függetlenségüket.

Ami a szovjet—jugoszláv kapcsolatokat illeti, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Jugoszláv Föderatív Népköztársaság kormányainak közös nyilatkozata egész sor igen nagyfontosságú intézkedést irányoz elő a szovjet—jugoszláv viszony teljes normalizálása érdekében. A két ország kormányai kifejezték azt az elhatározásukat, hogy a jövőben a kapcsolataikat a baráti együttműködés szellemében fejlesztik tovább. Kinyilvánították továbbá: minden szükséges intézkedést megtesznek, hogy normális szerződéses helyzetet hozzanak létre, amelynek alapján kifejezhetik a sokoldalú szovjet—jugoszláv együttműködést. A Szovjetunió és Jugoszlávia kormányai országai gazdasági együttműködésének kiszélesítését hajlandó elhatározni, hogy lépéseket tesznek a normális kapcsolatokban beállt zavarok következményeinek felszámolására és gazdasági kapcsolataik fejlesztése érdekében egyezményeket kötnek egymással. A tárgyalásokon egész oszó alapvető lépést határoztak el a Szovjetunió és Jugoszlávia közötti kulturális együttműködés kiszélesítésére. Késznek nyilatkozott például a két kormány egyezményt kötni a kulturális együttműködésről. Mindenkinnek meg kell értenie egy olyan fontos lépés jelentőségét is, mint az atomenergia békés felhasználását szolgáló együttműködés létrehozását. Igen fontosak a szovjet—jugoszláv kapcsolatokkal összefüggő más intézkedések is, az állampolgárok kérdéseire és más egyebekre vonatkozólag. Hangsúlyozzunk kell végül, a két kormány meggyezett abban, hogy támogatja és elősegíti a két ország társadalmi szervezeteinek együttműködését, még pedig a szocialista tapasztalatcsere és szabad eszmecsere révén létrehozandó érintkezés megvalósításával.

(Folytatása a 4-ik oldalon).

Köszöntjük fővárosunkban a belgrádi tárgyalásokon részt vett szovjet kormánykudlottság tagjait

1955. június 4-én Bukarestbe érkeztek a Szovjetunió kormánykudlottságának tagjai, akik részt vettek a belgrádi szovjet—jugoszláv tárgyalásokon.

Fővárosunk dolgozói meleg barátsággal fogadták N. Sz. Hruscsovot, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének

tagját, az SzKP KB első titkárát, N. A. Bulganyint, a Szovjetunió minisztertanácsának elnökét, A. I. Mikoját, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnökét és szívből jövő, testvéri köszöntéssel üdvözölték a szocializmus nagy országának képviselőit.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége és a Jugoszláv FNK kormányainak nyilatkozata

A Szovjetunió kormánykudlottsága: N. Sz. Hruscsov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnökségének tagja és az SzKP KB első titkára; N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke; A. I. Mikoja, a Szovjetunió minisztertanácsának első alelnöke; D. T. Szeplov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Nemzetiségi Szovjetje külügyi bizottságának elnöke, az SzKP KB tagja és a „Pravda” főszerkesztője; A. A. Gromiko, a Szovjetunió külügyminiszterének első helyettese; P. N. Kuzmin, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszterének helyettese és a Jugoszláv FNK kormánykudlottsága: Josip Broz-Tito, a Jugoszláv FNK elnöke; Edward Kardelj, a Föderatív Végrehajtó Vecse alelnöke; Alexandr Rankovic, a Föderatív Végrehajtó Vecse alelnöke; Szevtoszar Vukmanovic-Tempo, a Föderatív Végrehajtó Vecse alelnöke; Mialko Todorovic, a Föderatív Végrehajtó Vecse tagja; Kocsa Popovic, a Jugoszláv FNK külügyminisztere; Vilko Micsunovic, a Jugoszláv FNK helyettes külügyminisztere, 1955. május 27. és június 2. között Belgrádban és Brionban tárgyalásokat folytattak. A barátság és a kölcsönös megértés szellemében lefolyt tárgyalások során eszmecsere folyt a Szovjetunió és a Jugoszláv FNK érdekeit érintő nemzetközi kérdésekről s ugyanakkor minden oldalról megvizsgálták a két ország politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatainak kérdését is.

I. A tárgyalások kiindulópontja a két kormányának az a kölcsönös óhajja volt, hogy folyamodjanak a nemzetközi kérdések békés megoldása, valamint a népek és államok közötti együttműködés elmélyítése érdekében a tárgyalások módszeréhez.

A két ország népei és fegyveres erői nagymértékben megszilárdították barátságukat és harci együttműködésüket a más békeszerető népekkel együtt a fasiszta hódítók ellen viselt háború éveiben.

A két kormány egyetértett abban, hogy újabb lépéseket tegyen kapcsolatainak normalizálására és a két ország együttműködésének fejlesztésére, mivel meggyőződésük szerint ez megfelel a két ország népei érdekeinek, előmozdítja a feszültség enyhülését és a béke megszilárdulását az egész világban.

A tárgyalások folyamán világosan megmutatkozott a két ország kormányának és népeinek törekvése a Szovjetunió és a Jugoszláv FNK sokoldalú együttműködésének szakadatlan fejlesztésére, ami teljességgel megfelel a két ország érdekeinek, akárcsak a béke és a szocializmus érdekeinek is és amihez jelenleg megvannak az objektív feltételek.

A tárgyalás kérdések megvitatásánál, valamint a népek közötti bizalom és együttműködés megszilárdítása céljából a két kormány a következő elvekből indul ki:

Június hónap második dekadjára termelnek

A „Vörös Triko” gyár munkaközössége nagyszerű cél eléréséért küzd. A dolgozók közös célja: idő előtt megvalósítani a tervfeladatokat. Törekvésük eredményeképpen a gyár dolgozói június elsőjén már a hónap 13. napjára termeltek. Sikeresen dolgoztak májusban is. Globális értéktervüket 521.000 lej értékű termékkel szárnyalták túl. A terven felül készített termelvények közé számíthatunk 2318 gyapjúkendőt és sálát, 23.941 különféle pamut kötött árut.

— Közművelődés — Irodalom — Művészet (2. old.)
— IMSz szervezeti élet — A kollektív gazdaság IMSz brigádja (3. old.)
— Hogyan járul hozzá a „Vörös Triko” gyár a dolgozók ellátásához (3. old.)
— Törvény a Román Népköztársaság 1955. évi költségvetésének jóváhagyásáról (3. old.)
— A szovjet kormánykudlottság elutazott Belgrádból (4. old.)
— A szovjet—jugoszláv tárgyalások nemzetközi visszhangja — J. Zsukov és V. Majevszkij tudósítása a Právdában (4. old.)
— Szófiába érkezett a Szovjet-

unió kormánykudlottsága (4. old.)
— Fogadás a szovjet kormánykudlottság tiszteletére (4. old.)
— Bemutatták Moszkvában „A szovjet küldöttség Belgrádban” című híradófilmet (4. old.)
— 12 tagú amerikai mezőgazdasági küldöttség utazik a Szovjetunióba (4. old.)

a béke oszthatatlansága az egyedüli elv, amelyen a kollektív biztonság alapulhat;
az államok szuverenitásának, függetlenségének, területi épségének és jogegyenlőségének tiszteletben tartása egymásközi kapcsolataikban és más államokkal való kapcsolataikban;

a népek békés együttműködésének elismerése és fejlesztése — tekintet nélkül az ideológiai különbségekre és a társadalmi rendszerbeli különbségekre — ami feltételezi az összes államok együttműködését általában a nemzetközi kapcsolatok terén s különösen a gazdasági és kulturális kapcsolatok terén;

a kölcsönös tisztelet és tartózkodás a belügyekben való beavatkozásról — bármilyen gazdasági, politikai, vagy ideológiai indokokkal —, minthogy a belső rendszer, a társadalmi rendszerek közötti különbségek és a szocializmus konkrét fejlődési formái közötti különbségek kérdései olyan ügyek, amelyek kizárólag az illető országok népeire tartoznak;

a kétoldali és a nemzetközi gazdasági együttműködés fejlesztése és minden olyan tényező kiküszöbölése a gazdasági kapcsolatok terén, amely megnehezíti az áruáramlást és fekezi a termelőerők fejlődését a világon és a nemzetgazdaság keretei-
ben;

segélynyújtás az ENSZ illetékes szervei útján, valamint az ENSZ elveinek megfelelő más formában, mind a nemzetgazdaságnak, mind pedig a gazdasági szempontból elmaradt területeknek, ezen területek népei és a világgazdaság fejlesztése érdekében;

a propaganda minden olyan formájának, valamint a megfélemlítésnek s minden más olyan akciónak a megszüntetése, amelyek bizalmatlanságot kelthetnek és amelyek valamelyes formában megnehezítik az építő szellemű nemzetközi együttműködést és a népek közötti békés együttműködés légkörének a kialakulását;

ellátása minden agresszióknak és minden olyan kísérletnek, amely más országok feletti politikai és gazdasági uralomra tör;

annak a ténynek az elismerése, hogy a katonai tömbök politikája súlyosbítja a nemzetközi feszültséget, aláaknázza a népek közötti bizalmat és növeli a háborús veszélyt.

II.

A két kormány politikájában az Egyesült Nemzetek Szervezetének alapokmányában lefektetett elvekből indul ki és egyetért abban, hogy újabb erőfeszítéseket kell tenni az ENSZ szerepének és tekintélyének megerősítésére, ami nyomatékos igazolást nyerne, ha a Kínai Népköztársaság megkapná törvényes helyét az ENSZ-ben. Fontos lenne továbbá az is, hogy befogadják a szervezet tagjai közé az ENSZ alapokmányában megállapított követelményeknek megfelelő összes többi államokat.

A két kormány egyetért abban, hogy az összes népeknek újabb erőfeszítéseket kell tenniük, hogy po-

zitiv eredmények és meggyezések jöjjenek létre azokon a tárgyalásokon a folyamán, amelyek a világbéke oly lényeges kérdéseire vonatkoznak, mint a fegyverzet csökkentése és korlátozása, valamint az atomfegyver eltiltása, az általános kollektív biztonság megerősítése, beleértve ebbe egy szerződésen alapuló európai kollektív biztonsági rendszert is, valamint az atomenergia békés célokra való felhasználása.

Ezeknek az erőfeszítéseknek az eredményeként olyan légkör alakulna ki, amely egyszerűen lehetővé tenné egyes elsőrendű fontosságú, égető nemzetközi kérdések békés úton való megoldását, így a német kérdés közös meggyezésen alapuló, demokratikus és a német nép kívánságainak és érdekeinek, valamint az általános biztonság érdekeinek megfelelő megoldását, a Kínai Népköztársaság Tajvánt illető törvényes jogainak kielégítését.

A két kormány üdvözlő a bandungi értekezlet eredményeit, mint amely fontos hozzájárulást a nemzetközi együttműködés eszméjéhez és segítség az ázsiai és afrikai népek ama erőfeszítéséhez, hogy megszilárdítsák politikai és gazdasági függetlenségüket. A két kormány úgy véli, hogy mindez elősegíti a világbéke megszilárdulását.

III.

A legnagyobb figyelemmel elemeztük a két ország jelen pillanatig való kapcsolatát és a kapcsolatok jövő fejlődését — kilátásait. Mint hogy az utóbbi években komoly zavarok keletkeztek a két ország egymásközi kapcsolataiban s ez ártott mind a két érdekelt félnek, mind pedig a nemzetközi együttműködésnek, a Szovjetunió és a Jugoszláv FNK kormányai kifejezték azt az elhatározásukat, hogy jövőbeni kapcsolataikat a baráti együttműködés szellemében fejlesztik tovább, s az e nyilatkozatban kifejtett elvekre támaszkodva meggyeztek a következőkben:

1. Minden szükséges intézkedést megtesznek, hogy normális szerződéses helyzetet hozzanak létre s ennek alapján rendezni és biztosítani fogják a kapcsolatok normális fejlődését a két ország közötti együttműködés minden olyan terére való kiterjesztése érdekében, amelyben mindkét kormány érdekelt van.

2. A két ország közötti gazdasági kapcsolatok megerősítésének és gazdasági együttműködésük kiszélesítésének szükségességéről.
E cél érdekében a két kormány meggyezett abban, hogy megteszi a szükséges intézkedéseket a normális szerződéses viszony megváltására folytán a két ország gazdasági kapcsolataiban előálló következmények felszámolására.

Abban is meggyeztek, hogy egyezményeket kötnek gazdasági kapcsolataik fejlesztésének fentemlített irányú rendezésére és elősegítésére.

3. A kulturális kapcsolatok kifejezés érdekében a két kormány késznek nyilatkozott egyezményt kötni a kulturális együttműködésre.

4. A népek közötti baráti együttműködés fejlesztése szempontjából a két kormány nagy jelentőséget tulajdonít a közvélemény tájékoztatásának és azt óhajtja, hogy a közvélemény pontosan és tárgyilagosan tájékozott legyen; ezért megállapította annak szükségességét, hogy az ENSZ határozatainak szellemében egy tájékoztatási szolgálatra vonatkozó egyezményt kössenek, mégpedig a kölcsönösség alapján, ami az említett szolgálat szerveinek mindegyik szerződő fél területén való helyzetét és kiváltságait illeti.

5. A két kormány támogatja az ENSZ ajánlásait az atomenergia békés célú felhasználását illető, minden országra kiterjedő együttműködés fejlesztésére, ami lényegesen vádó érdeke a béke megerősítésének és a haladásnak az egész világon és megegyezett abban, hogy kölcsönös együttműködést hoz létre ezen a téren.

6. A két kormány meggyezett abban, hogy intézkedéseket tesz egyezmények megkötésére az egyik szerződő félnek a másik fél területén lévő állampolgárai honpolgársági kérdésének megoldása, illetve hazatelepítése kérdésében. A két kormány egyetért abban, hogy ezeknek az egyezményeknek az emberiség elveinek tiszteletben tartásán kell alapulnia, valamint a szóbanforgó szellemi szabad elhatározásának egyöntetű elfogadott elvén.

A két kormány meggyezett abban is, hogy biztosítja területén a másik fél honpolgárainak védelmi jogát, érve ez alatt a honpolgároknak azt a jogát, hogy megtartsák azt az állampolgárságot, amellyel a másik szerződő fél területére való érkezésük előtt rendelkeztek.

7. A két kormány a jelen nyilatkozatban kifejtett békés elvek szellemében, valamint országuk népei jobb kölcsönös megismerése és megértése érdekében meggyezett abban, hogy támogatja és elősegíti a két ország társadalmi szervezeteinek együttműködését, mégpedig szocialista tapasztalatcsere és szabad eszmecsere révén létrehozandó érintkezés megvalósításával.

8. A két kormány meggyezett abban, hogy a két ország közötti kapcsolatok továbbfejlesztése, a nemzetközi együttműködés fejlesztése és a világbéke megszilárdítása érdekében a legnagyobb erőfeszítéseket teszi a jelen nyilatkozatban foglalt feladatok és határozatok valóra váltására.

A Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetsége kormányának nevében
N. A. BULGANYIN,
a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke.

A Jugoszláv Föderatív Népköztársaság kormányának nevében
J. BROZ-TITO,
a Jugoszláv FNK elnöke.
Belgrád, 1955. június 2.

253.305 téglát tervén felül

Az „Aradul” téglagyár dolgozói azért küzdenek, hogy minél több téglát biztosítsanak építkezéseink számára. Május hónapban összesen 253.305 darab égetett téglát gyártottak tervén felül.

A szocialista verseny élére ez alkalommal a gyár egyes részlegeinek dolgozói kerültek, akik 110.580 darab égetett téglát adtak tervén felül. Jó munkájukkal különösképpen kitűntek: Müller Valentin, Bodó János, Almási János és Wille Tamas.

Rákosi Máttyás és Hegedűs András elvtársak látogatása a Román Népköztársaságban

Rákosi Máttyás elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára és Hegedűs András elvtárs, a Magyar Népköztársaság minisztertanácsának elnöke június 4-én baráti látogatásra Bukarestbe érkeztek.

